

UZASADNIENIE

G. S. i I. S. wytoczyli powództwo przeciwko J. S. (1) o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Szczytnie VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Piszcu z dnia 27 października 2014 roku, w sprawie I C 683/13, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 21 marca 2016 roku, nakazującego G. i I. małżonkom S. rozebranie muru i odtworzenie bramki o szerokości dwóch metrów w murze pomiędzy działkami o nr geod. (...) a (...). Nadto, wniesli o zabezpieczenie przedmiotowego powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego wszczętego z wniosku pozwanego przeciwko powodom o sygn.. akt I Co 101/16 Sądu Rejonowego w Piszcu, do czasu prawomocnego rozpatrzenia niniejszej sprawy.

W uzasadnieniu pozwu wskazali, wyrokiem z dnia 27 października 2014 roku, sygn. akt VI C 863/13 Sąd Rejonowy w Szczytnie VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Piszcu nakazał powodom rozebranie muru i odtworzenie bramki w w/w murze pomiędzy działkami nr geod. (...) a (...). Sąd Okręgowy w Olsztynie IX Wydział Cywilny Odwoławczy wyrokiem z dnia 12 maja 2015 roku zmienił w/w wyrok w pkt. I.

Następnie, J. S. (1) w dniu 12 kwietnia 2016 roku złożył wniosek o wszczęcie egzekucji świadczenia wynikającego z w/w tytułu wykonawczego. Najpierw, o wezwanie dłużników do spełnienia świadczenia wynikającego z pkt. I wyroku z dnia 27 października 2014 roku, zaś w razie niezastosowania się przez G. i I. małżonków S. do owego wezwania – umocowanie J. S. (1) do wykonania czynności na koszt powodów.

G. S. i I. S. wytoczyli przeciwko J. S. (1) przed Sądem Rejonowym w Piszcu powództwo o zaprzestanie naruszenia prawa własności, sygn. akt I C 305/15. W dniu 29 grudnia 2015 roku Sąd wydał wyrok uwzględniający powództwo. Przedmiotowe orzeczenie stało się prawomocne w dniu 18 sierpnia 2016 roku, kiedy to Sąd Okręgowy w Olsztynie oddalił apelację pozwanego od tego wyroku w sprawie o sygn. IX Ca 367/16.

Powodowie oparli swoje powództwo na treści przepisu art. 840 § 2 kpc. Podnieśli, iż wyrok, jaki uzyskał J. S. (1) w procesie posesoryjnym ma charakter tymczasowy i nie rozstrzyga o prawach stron. Z przywołanego wyżej artykułu wynika, iż jeżeli nastąpi zdarzenie niezależne od woli stron, wówczas może ono stanowić podstawę do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego. Takim zdarzeniem, według powodów, jest prawomocny wyrok wydany w sprawie I C 305/15 zakazujący pozwanemu poruszania się po nieruchomości powodów, który to wyrok pozostaje w sprzeczności z treścią tytułu wykonawczego, jakim dysponuje J. S. (1) w postępowaniu egzekucyjnym sygn. akt I Co 101/16. Ma on bowiem zakaz poruszania się po nieruchomości powodów, a mimo to nadal egzekwuje rozebranie muru i odtworzenie bramki usytuowanej w murze pomiędzy działkami nr (...) a (...), która miała służyć wyłącznie umożliwieniu J. S. (1) poruszania się po nieruchomości powodów. Tym samym zasadny jest pozew o pozbawienie wykonalności wyroku z dnia 27 października 2014 roku, sygn. akt VI C 8763/13, jak też wniosek o udzielenie zabezpieczenia w ramach niniejszego postępowania.

Już na rozprawie w dniu 28 czerwca 2017 roku pełnomocnik powodów podniósł, iż nieruchomość powodów stanowi parking strzeżony, na którym goście hotelowi trzymają samochody i już raz wydarzyła się sytuacja, iż na skutek zachowania pozwanego uszkodzony został jeden ze stojących tam samochodów. Nadto podniósł, iż w toku procesu negatoryjnego J. S. (2) pokazał pisemną zgodę, udzieloną przez powódkę, na przechodzenie przez działkę powodów, co oznacza, że w istocie nie był on posiadaczem samoistnym prawa przechodu. Dodatkowo, J. S. (1) posiada dostęp do swojej nieruchomości od strony ulicy (...). Po uzyskaniu wyroku w procesie posesoryjnym pozwany nie robił nic, by go zrealizować, a stał się aktywny dopiero po zapadnięciu korzystnego dla powodów wyroku w procesie negatoryjnym (41 i v.)

Pozwany J. S. (1) w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości. Wskazał, że w dniu 27 października 2014 roku Sąd Rejonowy w Piszcu nakazał powodom rozebranie muru i odtworzenie bramki. Wyrok ten jest prawomocny i mimo wszczęcia postępowania egzekucyjnego powodowie do dnia dzisiejszego go nie wykonali.

Przyznał, że zapadł wyrok zakazujący pozwanemu poruszania się po nieruchomości powodów, jednakże, tenże wyrok nie jest przesłanką w świetle art. 840 § 1 pkt 2 kpc, powodującą wygaśnięcie zobowiązania lub niemożność jego egzekwowania. Okoliczność, iż pozwany nie może poruszać się po działce powodów, nie ma znaczenia dla faktu, że mają oni obowiązek odtworzenia bramki, po uprzednim rozebraniu muru. Sentencje obu w/w wyroków są bowiem autonomiczne wobec siebie.

Na rozprawie w dniu 28 czerwca 2017 roku pozwany podał, iż nie będzie chodził przez nieruchomość powodów, ale chce by bramka wróciła, bo zdarzają się różne sytuacje życiowe. Wskazał także, że ma dostęp do swojej nieruchomości od ulicy (...), ale aby dostać się na tył budynku, musiałby przechodzić przez sklepy, ponieważ wynajął pomieszczenia stanowiące jego własność (k. 41 oraz nagranie rozprawy z dnia 28.06.2017r.)

Sąd ustalił, co następuje:

Sąd Rejonowy w Szczytnie VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Piszcu wyrokiem z dnia 27 października 2014 roku, wydanym w sprawie VI C 863/13, wszczętej z powództwa J. S. (1) przeciwko G. S. i I. S. o naruszenie posiadania, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie IX Wydział Cywilny Odwoławczy z dnia 12 maja 2015 roku, sygn. akt IX Ca 163/15, nakazał G. S. i I. S., aby zaprzestali naruszeń posiadanego przez powoda J. S. (1) przechodu przez działkę o nr geod. (...) położoną w P., dla której Sąd Rejonowy w Szczytnie IX Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych z siedzibą w Piszcu prowadzi księgę wieczystą o nr Kw (...), stanowiącej własność pozwanych, od działki o nr geod. (...) położonej w P., dla której Sąd Rejonowy w Szczytnie IV Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych z siedzibą w Piszcu prowadzi księgę wieczystą o nr (...) stanowiącej własność powoda do działki o nr geod. (...) położonej w P. oraz przywrócili stan poprzedni poprzez rozebranie muru i odtworzenie bramki o szerokości 2 (dwóch) metrów usytuowanej w murze pomiędzy działkami o nr geod. (...), a (...), w terminie 3 (trzech) miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia. W pkt. II tegoż orzeczenia Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie i zniósł wzajemnie między stronami koszty postępowania (pkt. III). Wyrokowi z dnia 27 października 2014 roku została nadana klauzula wykonalności w dniu 21 marca 2016 roku.

(bezsporne, dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Szczytnie VI Zamiejscowego Wydziału z siedzibą w Piszcu k. 161 akt sprawy IV C 863/13).

Wyrokiem z dnia 29 grudnia 2015 roku, który stał się prawomocny w dniu 18 sierpnia 2016 roku, Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w sprawie wszczętej z powództwa I. S. i G. S. przeciwko J. S. (1) o zaprzestanie naruszania prawa własności, sygn. akt I C 305/15, nakazał pozwanemu, aby zaprzestał na przyszłość naruszeń własności działki o nr geod. (...), położonej w P. stanowiącej własność powodów G. S. i I. S., dla której Sąd Rejonowy w Piszcu prowadzi księgę wieczystą kw nr (...) w postaci przechodu i przejazdu przez nią od działki o nr geod. (...) położonej w P. przy ul. (...) stanowiącej własność pozwanego J. S. (1), dla której Sąd Rejonowy w Piszcu prowadzi księgę wieczystą o nr (...) do działki o nr geod. (...) położonej w P., zasądając od pozwanego na rzecz powodów solidarnie zwrot kosztów procesu.

(okoliczność bezsporna, dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Piszcu k. 94 akt sprawy I C 305/15).

W dniu 11 kwietnia 2016 roku J. S. (1) wniósł do Sądu Rejonowego w Piszcu wniosek o wszczęcie egzekucji na podstawie art. 1049 kpc, w oparciu o tytuł wykonawczy – wyrok Sądu Rejonowego w Szczytnie VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Piszcu z dnia 27 października 2014 roku, sygn. akt VI C 863/13, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności dnia 21 marca 2016 roku. Postanowieniem z dnia 17 października 2016 roku, wydanym w niniejszej sprawie (sygn. akt I Co 101/16) Sąd Rejonowy w Piszcu wezwał dłużników I. S. i G. S., aby w terminie 3 miesięcy wykonali czynność określoną w w/w wyroku polegającą na rozebraniu muru i odtworzeniu bramki o szerokości 2 (dwóch) metrów usytuowanej w murze pomiędzy działką nr (...) a działką nr (...). Przedmiotowe postanowienia uprawomocniło się 31 listopada 2016 roku.

(okoliczność bezsporna, dowód: postanowienie Sądu Rejonowego w Piszcu k. 47 akt sprawy I Co 101/16).

Postanowieniem z dnia 21 listopada 2016 roku Sąd Rejonowy w Pieszku w ramach niniejszego postępowania o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego udzielił zabezpieczenia powództwa w ten sposób, że zawiesił postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Sąd Rejonowy w Pieszku w sprawie I Co 101/16 (k. 11).

Do dnia wydania wyroku powodowie nie wykonali czynności wynikającej z pkt. I wyroku Sądu Rejonowego w Szczytnie VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Pieszku z dnia 27 października 2014 roku, wydanego w sprawie o ochronę naruszonego posiadania, sygn. akt VI C 101/16.

(bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Podstawę prawną roszczenia powodów stanowi przepis art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeśli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne.

Przepis powyższy stwarza podstawę do zwalczania tytułu wykonawczego w przypadku, gdy już po powstaniu tytułu egzekucyjnego zaszły zdarzenia prowadzące do wygaśnięcia zobowiązania lub wskutek których zobowiązanie nie może być egzekwowane. W oparciu o regulacje materialnoprawne w literaturze rozróżnia się zdarzenia zależne od woli stron (np. spełnienie świadczenia, potrącenie) oraz niezależne od woli stron (m.in. przedawnienie roszczenia, niemożność świadczenia wskutek okoliczności, za które dłużnik nie odpowiada).

Powództwo opozycyjne jest środkiem merytorycznej obrony przed egzekucją. Konieczność podjęcia obrony na tej drodze pozostaje w związku z zasadą wyrażoną w art. 804 k.p.c., który zakazuje organowi egzekucyjnemu badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym.

W przedmiotowej sprawie bezspornie ustalono, że pozwany J. S. (1) dysponuje tytułem wykonawczym – wyrokiem z dnia 27 października 2014 roku, wydanym przez Sąd Rejonowy w Szczytnie VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Pieszku, wydanym w sprawie o ochronę naruszenia posiadania, sygn. akt VI C 863/13, na mocy którego G. S. i I. S. zostali zobowiązani min. do rozebrania muru i odtworzenia bramki o szerokości 2 (dwóch) metrów usytuowanej w murze między działkami o nr geod. (...) a (...). Z drugiej zaś strony G. i J. małżonkowie S. na skutek wniesienia powództwa o zaprzestanie naruszenia prawa własności uzyskali prawomocny wyrok z dnia 29 grudnia 2015 roku wydany przez Sąd Rejonowy w Pieszku w sprawie o sygn. akt I C 305/15, zgodnie z treścią którego J. S. (1) ma zaprzestać naruszeń własności ich działki nr (...) w postaci przechodu i przejazdu przez nią od działki numer (...), stanowiącej własność J. S. (1) do działki numer (...).

Spór w przedmiotowej sprawie koncentrował się na ustaleniu, czy fakt istnienia prawomocnego wyroku, wydanego w procesie petytoryjnym o zaniechanie naruszeń prawa własności, stanowi zdarzenie określone w treści art. 840 § 1 pkt 2 kpc, na skutek którego zobowiązane wynikające z tytułu wykonawczego – wyroku wydanego w procesie posesoryjnym z dnia 27 października 2014 roku, sygn. akt VI C 863/13 nie powinno być egzekwowane, czy też, jak podnosił pełnomocnik pozwanego, fakt istnienia tych dwóch wyroków, nie ma żadnego wpływu na możliwość egzekwowania przez pozwanego od powodów czynności polegającej na rozebraniu muru i odtworzeniu bramki, albowiem obydwie przywołane wyroki są autonomiczne i J. S. (1) nadal może żądać wykonania przez powodów obowiązku wynikającego z treści wyroku wydanego w procesie posesoryjnym.

W ocenie Sądu, wbrew twierdzeniom strony pozwanej, okoliczność, iż po zapadnięciu wyroku w procesie posesoryjnym, zapadł później wyrok w procesie petytoryjnym, który w swej treści stoi w jawnej sprzeczności, z tym, co wynika z tytułu wykonawczego, jakim dysponuje J. S. (1), powoduje, iż zachodzą przesłanki do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego – wyroku z dnia 27 października 2014 roku wydanego przez Sąd Rejonowy w

Szczytnie VI Wydział Cywilny w sprawie VI C 863/13, któremu została nadana klauzula wykonalności w dniu 21 marca 2016 roku, albowiem z uwagi na okoliczność wydania przez Sąd Rejonowy w Piszcu prawomocnego wyroku z dnia 29 grudnia 2015 roku, udzielającego ochrony własności G. i I. S.(sygn. akt I C 305/15), niemożliwym stało się egzekwowanie czynności wynikającej z tytułu wykonawczego, jakim dysponuje J. S. (1). Także w komentarzu do kodeksu postępowania cywilnego, tom II pod red. Jankowskiego, wyd. 2, źródło legalis wskazano, iż „do zdarzeń powodujących niemożność egzekwowania zobowiązania oprócz przedawnienia roszczenia, przemijającej okoliczności niemożliwości świadczenia, odroczenia spełnienia zobowiązania przez wierzyciela oraz rozłożenie spłaty świadczenia na raty, prawa zatrzymania rzecz, należy także uprawomocnienie się wyroku w procesie petytoryjnym rozstrzygającego pozytywnie o prawach pozwanego, przeciwko któremu prowadzona jest egzekucja na podstawie wyroku wydanego w procesie posesoryjnym.

W tym miejscu należy zaznaczyć, iż ochrona jaką uzyskuje samoistny posiadacz w procesie posesoryjnym ma tylko i wyłącznie charakter tymczasowy. Jednocześnie nie budzi żadnych wątpliwości, iż prawo własności jest prawem silniejszym i zasługującym na szczególnie ochronę w obowiązującym systemie prawnym.

Trudno zgodzić się ze stanowiskiem strony pozwanej, iż mimo tego, że J. S. (1) nie może zgodnie z treścią wyroku wydanego w sprawie I C 305/15 naruszać prawa własności powodów poprzez przechodzenie i przejazd przez należącą do nich działkę o nr (...), to i tak powodowie powinni, zgodnie z treścią tytułu wykonawczego, jakim dysponuje J. S. (1), rozebrać mur i odtworzyć bramkę. Owszem, tak jak podniósł pełnomocnik pozwanego, funkcjonują dwa tytuły wykonawcze, jeden wydany w procesie posesoryjnym, a drugi – w procesie petytoryjnym, jednak w cenie Sądu, nie można przyjąć, że są one zupełnie od siebie niezależne i autonomiczne, i z tego względu, nie istnieją przeszkody, by pozwany mógł dochodzić swoich praw w stosunku do małżonków S. w oparciu o tytuł wykonawczy wydany w procesie posesoryjnym. Niewątpliwie, rozebranie muru i odtworzenie bramki przez G. S. i I. S. miało nastąpić w celu umożliwienia J. S. (1) przechodzenia i przejazdu przez ich działkę. Skoro jednak później, wobec J. S. (1) został wydany wyrok zakazujący przechodu i przejazdu przez działkę pozwanych, to tym samym niemożliwym stało się egzekwowanie przez niego swojego roszczenia wobec powodów. Biorąc pod uwagę zasady współżycia społecznego, jak i zasadę słuszności, nie ma żadnego sensu odtwarzania bramki, z której jak sam pozwany przyznał na rozprawie w dniu 28 czerwca 2017 roku i tak nie zamiaru korzystać, tylko dla samego jej odtworzenia. Trwanie przez pozwanego przy swoim stanowisku wskazuje zdaniem Sądu tylko na to, że chce on w ramach sporu, jaki powstał między stronami, uprzykrzyć życie powodom za wszelką cenę i narazić ich na niepotrzebne koszty. Zasady logiki wskazują, że nie ma podstaw do podjęcia czynności określonych w tytule wykonawczym, na jaki powołuje się pozwany, gdyż cel, jaki dzięki podjęciu tych czynności miałby być osiągnięty, po zapadnięciu wyroku w procesie petytoryjnym nie może być de facto realizowany.

Biorąc powyższe pod uwagę, sąd uznał, iż fakt zapadnięcia wyroku w procesie petytoryjnym w sprawie I C 305/15, jest zdarzeniem powodującym niemożność realizowania przez pozwanego świadczenia w oparciu o tytuł wykonawczy – wyrok Sądu Rejonowego w Szczytnie VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Piszcu z dnia 27 października 2014 roku, wydany w sprawie VI C 863/13, zaopatrzony w klauzulę wykonalności 21 marca 2016 roku, co z kolei stosownie do treści art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. stanowi podstawę do pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 kpc pozbawił wykonalności w stosunku do G. S. i I. S. w/w tytuł wykonawczy w zakresie wskazanym w treści pozwu.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu o przepis § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz. 1804) oraz art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W tym przypadku jest to kwota 30 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwota 34 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

(...)